

Kňaz Dariusz Oko: Katolícka Cirkev v Nemecku je na ceste k sebazničeniu

8. júna 2022 ✚ Cirkev ✚ Rozhovory

Rozhovor s profesorom Dariuszom Okom, filozofom a teológom.

Prof. Dariusz Oko

zdroj: wikimedia commons

Pred niekoľkými dňami súd v Kolíne nad Rýnom uzavrel žalobu, ktorú proti Vám podal Wolfgang Roth, nemecký katolícky kňaz a homosexuálny aktivista, ktorý Vás obvinil z „nenávistných prejavov“ voči homosexuálom po tom, čo ste v teologickom časopise *Theologisches* uverejnili článok o „levanduľovej mafii“ v Cirkvi. V komentári bezprostredne po rozsudku ste uviedli, že verdikt súdu vnímate ako remízu. Znamená to, že nie ste úplne spokojný s rozhodnutím súdu?

Prof. Dariusz Oko: Vo svojej prvej reakcii som skutočne hovoril o „vítaznej remíze“. Keď sa však na prípad pozriem s určitým odstupom a po rozhovoroch s právnikmi, svoje prvé hodnotenie korigujem. Verdikt súdu v Kolíne nad Rýnom je našim víťazstvom. O to viac, že som na súde stál v podstate sám proti celému aparátu moci nemeckého štátu. Bolo zrejmé, že samotný súd považoval prípad za ťažký, trochu ako Pilát. Nemecké médiá ma už odsúdili a očakávali najprísnejší trest. Sú však nenašiel presvedčivé dôvody na odsúdenie, a ak by tak urobil bez dostatočného právneho základu, náš tím vynikajúcich právnikov by to dokázal a poľské médiá by to rozniesli po celom svete.

Navyše sudkyňa, ktorá prípadu predsedala, prejavila veľké pochopenie pre naše argumenty (pred súd predstúpil spolu s profesorom Okom aj šéfredaktor časopisu *Theologisches*, 90-ročný nemecký kňaz Johannes Stohr). Svedčí o tom napríklad aj to, že celý článok nahlas čítala celé tri hodiny, aby zaznel celý, a nielen tendenčné úryvky. Bolo to pravdepodobne po prvýkrát, čo nemeckí novinári poznali jeho celé znenie. Aj to bolo naše víťazstvo – pravda môjho článku zaznela uprostred nemeckého súdu. Bolo to vidieť na reakcii druhej strany. Odchádzal som zo súdu šťastný, zatiaľ čo náš protivník bol veľmi sklamaný.

Prečo hovorím o ich porážke? No celý proces mal slúžiť tomu, aby nám zatvoril ústa a umlčal nás do konca sveta. Aby zastrašili každého, kto by chcel takéto veci písať, hovoriť a publikovať. Medzitým sa ukázalo, že účinok, ktorý dosiahli naši žalobcovia, bol úplne opačný. Vďaka nim sme získali reklamu v hodnote miliónov eur. Bežne si takýto článok prečíta asi tucet ľudí, ale náš text si vďaka tomu prečítali desaťtisíce.

Po verdikte súdu môžem spokojne publikovať v Nemecku, s výnimkou dvoch slov, ktoré súd spochybnil.

Ide o slová „rakovina“ a „paraziti“, ktoré ste použili pri opise pôsobenia homosexuálnej loby v Cirkvi...

Áno, ide o tieto dva výrazy. Sudkyňa však dala jasne najavo, že proti samotnému textu nemá námietky. Vďaka tomu, že sa prípad dostal pred nemecký súd, sa o obsahu, ktorý som zverejnil vo svojej knihe, dozvedeli milióny ľudí. Je to nesporné víťazstvo.

Zaväzuje Vás rozsudok, aby ste sa kňazovi Rothovi nejakým spôsobom ospravedlnili?

Nešlo o záležitosť medzi mnou a otcom Wolfgangom Rothom, ale medzi mnou a nemeckým štátom. On zohral len úlohu informátora, vydal nás tejto moci a mnohí ľudia to vnímajú ako vydanie Ježiša Judášom.

Ja som sa v súdnej sieni ospravedlnil za to, že som nevedomky použil slová, ktoré mohli Nemcom zniesť urážlivo.

Neuvedomil som si, že v nemčine, vzhľadom na nacistickú minulosť tejto spoločnosti, tieto výrazy znejú trikrát silnejšie ako v poľštine, čo som nechcel. Avšak iné termíny, ktoré som v texte použil, ako napríklad „homosexuálne kliky“ a „loby“ v Cirkvi, „homomafia“, „levanduľová mafia“ alebo „Cosa Nostra“, súd nespochybnil. To sú dostatočne silné výrazy na to, aby som ich mohol použiť takpovediac „s požehnaním“ nemeckého súdu.

Čiže jednoducho povedané, môžete verejne hlásať svoje názory na deštruktívnu úlohu homosexuálnej loby v Cirkvi v Nemecku bez akýchkoľvek prekážok zo strany nemeckých súdov...?

Je to tak. Kardinál Gerhard Müller povedal, že moje texty by sa mali čo najskôr preložiť do nemčiny. A je to vzdelaný hierarcha, najlepší kandidát na budúceho pápeža. Bez tohto procesu by som nemal takú podporu. Rozhodnutie súdu v Kolíne nad Rýnom konečne zaviedlo určité obmedzenia pre „levanduľovú mafiu“.

Ukázalo sa, že súd nesplnil jeho želanie. Jej predstavitelia pre nás žiadali prísny trest, najlepšie väzenie pre dvoch profesorov, ale to sa nepodarilo. Súdnepodľahol ich tlaku.

Trestné stíhanie profesora a šéfredaktora nemeckého teologického časopisu prišlo uprostred nepokojov, ktoré otriasajú nemeckou cirkvou. Samozrejme, mám na mysli iniciatívu „synodálna cesta“. Môže byť verdikt súdu v Kolíne nad Rýnom príspevkom ku kritickej reflexii smerovania - ako sa zdá - veľkej väčšiny nemeckých katolíkov?

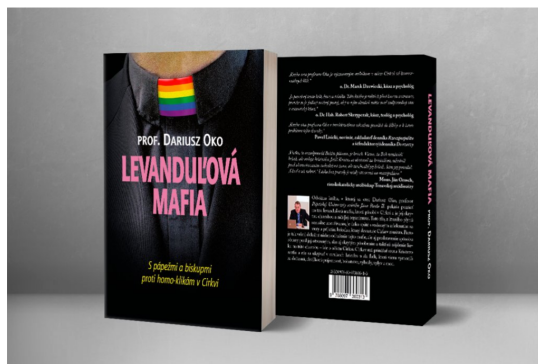
Mojím primárnym zámerom pri publikovaní textu o „levanduľovej mafii“ v Cirkvi v Nemecku bola kritika „synodálneho spôsobu“. Vďaka tomuto procesu táto kritika zaznela tisíckrát silnejšie. Ale nerobím si ilúzie o jeho účinkoch, pretože veci zašli príliš ďaleko.

Táto publikácia možno pomohla posilniť vo viere tých 10 možno 20 percent duchovných v Nemecku, ktorí zotrávajú v katolíckej viere. Avšak 80 percent z nich sa rozhodlo opustiť Krista kvôli sexuálnej revolúcii. Z ľudského hľadiska je to už nezastaviteľné. Luthera nebolo možné zastaviť, takže ani oni nemôžu. O to viac, že Nemci sa ako zvyčajne považujú za najlepších a najmúdrejších, ktorých nikto nemá právo napomínať. Dokonca ani pápež a sám Kristus nemajú toto právo tvárou v tvár takýmto „dokonalým“ ľuďom.

Smeruje Cirkev v Nemecku nevyhnutne k schizme?

K schizme vlastne už došlo. Nejde len o sexuálnu oblasť. Od II. vatikánskeho koncilu nemeckí katolíci takmer nechodia na spoveď a páchajú ťažké hriechy ako všetci ostatní, pričom všetci pristupujú k Eucharistii. Z formálneho hľadiska ide o svätokrádež znásobenú miliónmi prípadov. A teraz chcú z hĺbky tejto svätokrádeže poučovať celú Cirkev. Preto je dnes nemecká cirkev viac cirkvou podľa Hegela ako podľa Krista. Mnohí Nemci dodnes považujú Hegela za najväčšieho filozofa svojho národa a podľa neho samotného bol najmúdrejším človekom v celých dejinách ľudstva a Prusko najlepším štátom v týchto dejinách. Všetko, čo bolo predtým, bolo len odrazovým mostíkom k ich veľkosti – vrátane samotného Pána Ježiša, ktorý síce povedal sem tam niečo múdre, ale bolo to málo oproti skutočnej Hegelovej múdrosti – skutočnému vrcholu ľudskosti.

A nemecký episkopát sa správa presne tak, akoby bol múdrejší ako Ježiš, akoby vedel všetko lepšie ako on, a preto mu môže do očí odporovať, teda rúhať sa mu.

Zdroj: archív Christianitas.sk

Mimoriadne silné väzby na štát tomu pravdepodobne tiež nepomáhajú...?

Áno, čo je horšie, je to zároveň štátna cirkev v tom najextrémnejšom zmysle slova, príliš štátna a primálo kresťanská. Rozchodom s pápežstvom Luther ešte viac podriadil Cirkev štátu. Vidíme, ako veľmi je Ruská pravoslávna cirkev závislá od štátu, kde vyšší duchovní sú skôr úradníkmi Putina než apoštolmi. Podobne je to aj v Nemecku. Tak to bolo vždy u luteránov a teraz sa prostredníctvom falošného ekumenizmu, prostredníctvom pseudoekumenickej nivelizácie smerom nadol, aj katolícka Cirkev v Nemecku stáva čoraz viac luteránskou a protestantskou. Poddáva sa svet, padá na kolena nie pred Bohom, ale pred štátom. Ak štát hlása rodovú ideológiu, aj Cirkev hlása gender. To, čo hovorí kancelár, je dôležité – oveľa dôležitejšie ako to, čo povedal Ježiš, koncil alebo pápež. Veľký Hegelov triumf.

Hovorili ste o podpore zo strany kardinála Müllera. Petície na Vašu obranu podpísali v Poľsku desaťtisíce ľudí. Duchovní a laici z iných krajín sa postavili na Vašu stranu. Nechýbala Vám solidarita a podpora poľského episkopátu?

Dala sa možno očakávať, ale každý vidí, ako to je. Teší ma podpora laikov. Odhaduje sa, že jeden podpis na podporu petície zodpovedá podpore dvesto ľudí. Pokiaľ viem, väčšina biskupov ma podporuje, ale radšej to robia diskkrétne, potichu.

Je to len oportunizmus alebo už začiatok procesu, ktorý dnes ničí Cirkev v Nemecku?

Čiastočným vysvetlením by mohlo byť, že píšem o „levanduľovej mafii“, ktorá má v Cirkvi veľkú moc. Táto mafia by ma rada zničila, rovnako ako otec Roth. Tí hierarchovia, ktorí ma podporujú, vedia, kto má moc, preto sa nechcú zbytočne vystavovať. Rozumiem tomu. Ak sa situácia vyostří, budú reagovať.

Je „levanduľová mafia“ páľčivým problémom poľskej cirkvi?

Na celom svete aj v Poľsku. Takí biskupi ako Paetz, Wesołowski, Janiak alebo Gulbinowicz nespádli z neba. Tvoria vrchol systému, ktorý pretrváva a posilňuje sa, pretože sa nestretáva s dostatočným odporom.

Vráťme sa k sémantickým otázkam. Sú také výrazy ako „sodomský hriech“, „sodomiti“ prijateľné v diskusii týkajúcej sa nielen homosexuálnej loby v Cirkvi, ale aj politickej činnosti komunity homosexuálov alebo LGBT v širšom zmysle? Čelíme už perspektíve, že nazývanie vecí pravým menom nevyhnutne povedie ku konfliktu so zákonom v súvislosti so šírením „nenávisťných prejavov“ a homofóbie?

V Poľsku je to stále možné, ale v Nemecku, ako vidíte, sa môžete vystaviť žalobe za prejavy tohto druhu. Ak je možné stíhať niekoho za použitie slov „rakovina“ alebo „parazity“ v kontexte, na ktorý sa odvolávate, tým skôr to platí pre výrazy, ktoré ste citovali. Musíte starostlivo vyberať slová, pretože máme do činenia s novou totalitou. Tak ako za komunizmu chodili ľudia do väzenia za kritiku komunizmu, tak teraz máme novú totalitu, v ktorej ľudia chodia do väzenia aj za to, že o nej hovoria pravdu.

Chápem, že pri publikovaní v poľštine o „levanduľovej mafii“ neustúpите od výrazov ako „propagácia Sodomy a Gomory“...

V Poľsku nie. Okrem toho v Nemecku priamo hovorím, že „synodálna cesta“ je cestou priamo do Sodomy a Gomory. Kňaz, ktorý nás obvinil, káže o Sodome a Gomore. Kňaz Roth verejne hovorí o tom, že keď bol rektorom seminára, odporúčal homosexuálnym seminaristom, aby homosexuálne vzťahy pestovali vo svojich izbách, nie na chodbách. Kňaz Roth bol v Mníchove v gay klube, ktorý zároveň pôsobí ako verejný dom, kde homosexuáli sa obchytkávajú bez toho, aby sa poznali, bez toho, aby si videli do tváre. Otec Roth sa tam nechal odfotografovať spolu s kondómom a gélom naň, čím všetkým oznámil, že nezostáva v celibáte. Nedávno v diecéznom rozhlase v Limburgu otec Roth povedal, že morálne učenie Cirkvi o sexualite už neplatí pre nikoho a že biskupi by mali čo najskôr schváliť spolužitie kňazov, či už homosexuálnych alebo heterosexuálnych.

Limburská diecéza je vedená biskupom Georgom Bätzingom, hlavou nemeckého episkopátu. Ako vidno, páter Roth má plnú podporu nemeckého episkopátu. Keď chcel biskup v rakúskom Sankt Pölten po známej homosexuálnej afére v seminári Rotha zbaviť kňazstva, našiel útočisko u kardinála Reinharda Marxa v Mníchove. Keď sa mníchovskej kúrie opýtali, či po návšteve homosexuálneho bordelu pátrom Rothom mieni

niečo podniknúť, odpoveď znela: Nie. To znamená, že takéto správanie plne akceptujú a platia zaň otcovi Rothovi vysoký plat.

Inými slovami, v nemeckej cirkvi máme Sodomu a Gomoru v plnom rozsahu...

Zatiaľ nie v plnom rozsahu, pretože by to mohlo byť oveľa horšie, ale máme jej akceptáciu. Ich teológovia tvrdia, že hriech Sodomy a Gomory (v Biblii) bol hriechom proti pohostinnosti. Taká je ich „exegeza“. Dalo by sa ironicky povedať, že z tohto pohľadu boli dvaja anjeli, ktorí pohostili Lotovu rodinu, niečo ako nechutní homofóbovia, a preto vznikol celý problém. Škoda, že to nevedel ani Pán Ježiš, ktorý o týchto mestách hovoril v klasickom „homofóbnom“ zmysle. Je dobré, že to teraz vedia aspoň nemeckí biskupi. Taká je dnes nemecká teológia. Preto možno otca Rotha považovať za výkladnú skriňu nemeckej cirkvi, za pravú tvár „synodálnej cesty“. Je v médiách, štátnych aj cirkevných. Príznačné je, že nemecké štátne médiá, spravidla nepriateľské voči Cirkvi, podporujú „synodálnu cestu“, pretože vedie k sebadeštrukcii Cirkvi. Otec Roth nie je nijaká náhodná výnimka, je to kňaz, ktorého nemecký episkopát silne podporuje.

Vedľajším účinkom nášho procesu je ukázať, do akého stavu úpadku sa dostala nemecká cirkev. Ako som povedal, „synodálna cesta“ je cestou do Sodomy a Gomory, je to skôr „sodomáľno-gomoráľna“ cesta. Vďaka tomuto môjmu prerušenému procesu máme o to väčšiu šancu brániť sa proti sebadeštrukcii Cirkvi. Tak ako sme sa bránili proti reformácii a Lutherovi, ktorý vážne zničil Cirkev a odovzdal ju do rúk štátu, tak máme šancu brániť sa aj teraz. Aj vďaka tomuto prerušenému procesu. Toto je Božie dielo. Boh dokáže z veľkého zla vyťažiť veľké dobro. Chcel ma zničiť, umlčať, a môj hlas sa stal miliónkrát počuteľnejší.

Oslovili Vás nemecké médiá po verdikte kolínskeho súdu?

Bolo vidieť, ako sa boja pravdy, ako sú jednostranní a nerešpektujú základnú novinársku zásadu, ktorou je vypočuť si aj druhú stranu. Rozprávali sa s otcom Rothom, vymenili si so mnou niekoľko viet na schodoch súdu. Všetci sa s ním rozprávali. Veľmi rád by som sa zúčastnil verejnej diskusie, pozval by som otca Rotha práve do nemeckých médií, ale oni sa boja pravdy, stavajú na lži o homosexualite, o Biblii. Je to hrozné, je to rúhanie, ak nám Boh niečo zjaví a my to kvôli pohodliu popierame, pretože vládnuť má žiadostivosť, nie On.

Ak sa odvážia stavať sa proti Bohu, rúhať sa Jeho zjaveniu, čo potom pre nich znamenajú také malé chrobáčky ako som ja? Ak nechcú počúvať Boha, tým skôr nebudú počúvať hriešnych, slabých ľudí. Preto je to cesta k sebazničeniu.

Ak je v Cirkvi vzbura proti Bohu, verejné popieranie jeho slov, otvorené rúhanie sa pravde, potom takúto Cirkev nemožno zachrániť. O takýchto ľuďoch povedal svätý apoštol Pavol: *„Ich koniec je záhuba, ich bohom je brucho a hanba je slávou tých, čo zmýšľajú pozemsky.“* (Flp 3,19)

Môžeme dodať, že pre mnohých ľudí dnes „bohom“ nie je ani tak brucho, ako skôr to, čo je pod bruchom. A práve v tom spočíva veľká časť tragédie a sebadeštrukcie Cirkvi našich čias.

© Všetky práva vyhradené. Článok bol prebraný z týždenníka *DoRzeczy*.

Portál Christianitas.sk odporúča:

Prof. Dariusz Oko z *Pápežskej Univerzity svätého Jána Pavla II.* sa vo svojej odvážnej knihe ***Levandulová mafia. S pápežmi a biskupmi proti homoklikám v Cirkvi*** pokúša pozrieť na tzv. levandulovú mafiu, ktorá pôsobí v Cirkvi, je jej skrytou chorobou, ničiacou jej organizmus.

Kniha nie je namierená proti ľuďom, ale proti ľudským zlyháním, ktoré sú zjavné. Jej cieľom nie je vyvolať pohoršenie, ale pomenovať obrovskú krízu, ktorá, zdá sa, nemá riešenie...

Aktuálne 2., doplnené vydanie knihy, si možno objednať na adrese:

<https://www.christianashop.sk/levandulova-mafia-s-papezmi-a-biskupmi-proti-homo-klikam-v-cirkvi/>

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/cesta-sebaznicenia-katolickej-cirkvi-v-nemecku/>